

ТЕШЊАРСКИ ГЛАСОТЮША

ГОДИНА X

16. АВГУСТ 1996.

БРОЈ 17

ДЕСЕТ ГОДИНА ТЕШЊАРСКИХ ВЕЧЕРИ



М.Петровић

СИЋИ ДО РЕКЕ

С времена на време у за сада јединој месечној ревији у Ваљеву појави се рубрика "101 разлог за останак или одлазак из Ваљева".

Потписник ових редова скромно мисли да би Тешњарске вечери могле да буду један од привлачнијих разлога за остати у Ваљеву.

У тих 10 дана августа не потреса се свет, али Ваљево тада постаје пријатнији, забавнији, па и културнији град.

Читаве породице напуштају вечење гледање телевизије, пребирање по проблемима и међусобне зајевнице и

излазе на реку. На реци и околним улицама сачекују их песници, сликари, глумци, музичари свих врста, играчи фолклора, трговци, пиво, плескавице... Чини се да су људи, иначе не много увиђавни, тих дана увиђавнији једни према другима, а родитељи нежнији према деци. Чак да ничег другог нема осим дечје радости за време маскенбала, то би било довољно да Тешњарске вечери постоје.

Међутим, сваке године нађе се сасвим довољно убедљивих разлога да се између 16.-ог и 26.-ог августа не напусти Ваљево. Знам поуздано да када се Ваљевцима у августу најављују гости предочава им се време одржавања Тешњарских вечери како би видели неки од догађаја.

Због свега тога Тешњарске вечери треба да постоје. И не само ових 10 година.



В.Попковић

Мијо Стојковић



ЗАНЕМАРЕНА ТУРИСТИЧКА АТРАКЦИЈА

Смисао обнове Тешњара, јединствене старе чаршије код нас, био је у тзв ревитализацији у удахњавању новог живота овом атрактивном амбијенту. У почетку је изгледало да ће тако и бити, поготово о Тешњарским вечерима које су првих година обитавале у сред чаршије. Мало по мало, отварање саобраћаја, привољевање младих мирнијој Кнез Милошевој улици, па и одрицање Тешњарских вечери од сопственог надахнућа, готово је сасвим данас умртвило живот у чаршији. И туристима је дозлогрдило да се сваки час у шетњи Тешњаром штречају од кола. Отуда је више него чудно да се у годинама замирања Тешњара не оглашава чак ни овдашња туристичка организација, чији је директор уједно, свих десет фестивалских година, први човек Тешњарских вечери. Миломир Милошевић не бежи од те непобитне истине..

-Наш град је сврстан у град треће категорије туристичких центара. Ваљево је било и биће значајан туристички центар.

Сигурно, није нам свеједно када гости дођу шта ће овде наћи и какве ће утиске понети. Као грађанин овог града лично сам веома незадовољан саобраћајним режимом којим је, у првом реду, погођен управо Тешњар.

Скоро да је без преседана оваква саобраћајна некултура каква је наша. Не видим ни разлога ни потребе да се постављају баријере у пешачким зонама, довољан је саобраћајни знак за савесног возача. У другим туристичким градовима то је нешто што је светиња, а ми овде имамо толико таквих светиња, толико оаза мира и лепоте које већ систематски сами уништавамо. Зато, да ли треба поново подизати рампе и постављати општинске чиновнике, или, пак, наши да момци са лепим колима Тешњар претворе у тркалиште. Имао сам прилике да се са уваженим гостима и делегацијама шетајући Тешњаром сваки час склањам од таквих возача.

Веома сам, веома незадовољан оваквим стањем! Као директор Туристичке организације кажем да Тешњар заслужује сасвим други третман. Ово је једина сачувана српска стара чаршија и имамо обавезу да је заштитимо. Ја чак мислим, нека се не увреде и сами власници

локала, да су и они унеколико допринели враћању саобраћаја. Јер, да смо одржали режим који је био у почетку, не би смо данас дочекали да Тешњар буде празан. Но, вероватно није само саобраћај разлог што је чаршија опустела.

Није спорно да људи мењају навике, да млади овде с времена на време бирају нова састајалишта. Ако је због тога замро ноћни живот у Тешњару, како му удахнути дневну атрактивност, туристичку и сваку другу?

-Ми као туристички радници никада нисмо позивани на скупове на ову тему, поготово саобраћаја. Никада се нећемо сложити са овим режимом саобраћаја. То што нисмо издали своје саопштење прихватам и као личну одговорност. Сигурно ћемо сада и то урадити. Надам се да ће то допрети до надлежних, да ће се стање постепено променити уз неке већ охрабрујуће потезе Скупштине општине. Не мањи проблем су сами садржаји у Тешњару. То су претежно кафићи и назови бутици.



Миростав Јерemiћ

Уништили смо скоро све старе занате. Једва понегде се нуди добра национална кухиња. То су програми које би да је среће, некаквим фондом требало подржавати и ослобађати од дажбина, јер се никаквим декретом то не постиже.

Трудићемо се ове године да о Тешњарским вечерима што више пратећих програма буде у Тешњару, од уличних свирача, отворених продајних штандова до либерализованог радног времена локала. Лесковачки роштиљ радиће на простору код Занатске задруге на Кеју. Све у свему, настојаћемо да сваки слободан простор у чаршији искористимо током трајања Фестивала.

Љ. К.

Какав културни живот има Приштина? То је тема о којој овде често разговарају. На једној страни су они који не заборављају да је не тако давно, због политичких потреса, културни живот био скоро замро, па тврде да грађани Приштине могу у последње три-четири године бити више него задовољни културном понудом. На другој страни су они који имају у виду да је Приштина велики универзитетски центар и велико административно средиште, те одговарају да никако нема места задовољству кад је реч о уделу Приштине и њених стваралаца у културном животу земље.

Свако разматрање ове теме којим се настоји да се избегне опредељивање између два изнета екстрема мора укључити она полазишта и претпоставке које су карактеристичне за Приштину.

Пођимо од Универзитета у Приштини. У његовом склопу налази се и Факултет уметности где се образују музичари, ликовни уметници, а од недавно и глумци. Професори, сликари Петар Ђуза, Зорица Фуруновић, и Зоран Јовановић - Добротин добро су познати југословенској ликовној јавности. Осим Приштине њихове слике су видели љубитељи сликарства широм земље и иностранства.

Верујемо да ће се у будућности као о важном догађају у позоришном животу Србије говорити о отварању Одсека за глуму на Факултету уметности у Приштини. Из ње излазе талентовани млади глумци што се већ осећа у раду Народног позоришта у Приштини. Но, наша тврдња о великом значају рада Приштинског одсека за глуму не проистиче из те чињенице. Познато је, наиме, да је у Београду велика концентрација одлично школованих глумаца а да позоришта у унутрашњости вапе за школованим кадром. Из Приштине је у нека позоришта у Србији-у Крушевца, Ниш, Зајечар, Ужице, Крагујевац већ отишло неколико младих глумаца, па ће по свему судећи и убудуће школовани глумци у ова позоришта стизати из Приштине. Тако ће временом и позориште у унутрашњости добити школован кадар што свакако мора да се одрази на ниво позоришног живота.

Рад српске драме Народног позоришта у Приштини препорођен је доласком младих глумаца са завршеним факултетом. У време кад српска позоришта муку муче да би припремили неку нову представу, у Приштини се једним ујединаченим ритмом изводе премијере. Неке од представа начињених у последње две-три сезоне врло су запажене. Проглодишња представа "Српска драма" Синише Ковачевића у режији Небојше Брадића, а чије је извођење уприличено и за гостовање Приштине у Ваљеву, окићена је многим наградама са фестивала широм земље. Ове године запажено је било Нушићево "Сумњиво лице". На рад овог позоришта свакако ће се одразити и то што долазе да раде значајни југословенски редитељи. Овом приликом рецимо и то да имена младих глумаца Мирвада Курића и Игора Дамњановића (обојица играју у "Српској драми") свакако треба упамтити.

Последње две сезоне посебан печат културном животу града даје рад Народне и универзитетске библиотеке у Приштини, односно и садржаја који се у њој реду споменуто рад који се одвија под владице Рашко-Током читаве године, зимској паузи, сваког Духовном семинару промоције, предавања.

КУЛТУРНИ ЖИВОТ ПРИШТИНЕ

организација програма одржавају. У првом Духовног семинара покровитељством призренског Артемија. осим у летњој и четвртка се на организују трибине, На Духовном семинару

су учествовали високи црквени великодостојници, професори Богословског факултета, професори универзитета у Београду и Приштини. Духовни семинар је изванредно посећен а редовна је између посетилаца и предавача жива дискусија. Осим тога, у Библиотеци се организују промоције књига. Интересовање југословенских издавача је толико велико да се понекад дешавају и две-три промоције дневно, тако да се више не може одговорити свим понудама.

Приштина се не може похвалити великим бројем галерија, али се у двама одвија врло занимљив и динамичан ликовни живот. У Галерији уметности се приређују веће изложбе и ретроспективе, док мања Галерија Покрајинског контурног центра често представља млађе ауторе из читаве земље чије време тек долази. Неретко се догађају одличне изложбе које су сјајно посећене. Организовање ликовних изложби једини је сегмент који се одвија без прекида током читаве године без осцилација у понуди.

О стварању писаца у Приштини говоримо тек на крају, јер је најпознатије јавности ван Приштине и већ интегрисано у литерарно стваралаштво земље. Даринка Јеврић, Радосав Стојановић, Радослав Златановић, Петар Сарић, Слободан Костић, Пера Стефановић су већ довољно позната имена међу познаваоцима књижевности а прикључују им се и млађи међу којима треба издвојити Миларада Ивића. Као важну чињеницу вреди забележити да је након напуштања Сарајева, Дара Секулић Приштину изабрала за место где живи и ради. Додајмо да на Филолошком факултету при Одсеку за југословенску књижевност и српски језик пуном паром ради и делује песнички кружок студената. У великој групи студената песника својим даром су се издвојили Велимир Ралевић и Живојин Ракочевић који су објавили самосталне збирке песама.

На радост Приштинаца њима све чешће долазе афирмисани југословенски ствараоци. Сви концепти озбиљне музике који су се у последње две године одвијали под покровитељством Министарства културе одржавани су у Приштини. Своје књиге су представили најзанимљивији књижевници а присутни су и најпознатији ликовни уметници. Што се позоришног живота тиче, најчвршћа је сарадња са позориштем у Крушевцу.

Реч је само о стваралаштву оних којима је српски матерњи језик. Албанци и даље одбијају сваку могућност да учествују у животу града. Албански ствараоци избегавају сучељавање са другим ствараоцима и интегрисање у токове средине у којој живе иако је то примарна одлика сваког културног чина. У малобројним културним догађањима које они сами организују акценат је и даље са културног померен на политичко.

Јелена Петровић



ВИЗИОНАРИ ГРАДА НА РЕЦИ

На фотографији су полазници Прве летње архиткртонске радионице Факултета из Београда, која је у Истраживачкој станици Петница одржана од 21. јула до 3. августа.

Са студентима, било их је 50 -так, на овом снимку су професор Михајло Тимотијевић, асистенти Владимир Милић, Иван Куцина, Иван Рашковић, Милан Лојаница. Недостаје иницијатор целог пројекта, професор Дарко Марушић и асистенти Снежана Литвиновић, Милан Ђурић... Сви они, а међу њима и двадесетак Ваљеваца, студената архитектуре тринаест дана радили су на шест различитих пројеката тражећи одговорно на питање.. Како вратити град реци? Центар Ваљева, од силоса до ушћа Градца у Колубару, за те две недеље истраживања био је тема свих могућих размишљања, анализа и повод за најмаштовитије пројекте, као што је за Лучку капетанију лебдећи град над Колубаром. Студенти су откривали чари овог града, мане и оно што је најлепше, све до тешњарског дворишта у које се улази на малу капију, у коме је обавезно чесма и који је мали градски интимни трг. Њихови пројекти за

уређење приобаља иницирају да размишљамо како да се уреде пешачки пролази изнад кеја, прилази води, да буде више брана, понеки брзак, да се уреди простор "Касапа", да се можда отвори његов средишњи део како би се са Колубаре видео прелепи Музеј. Предлаже се иселење бензинске пумпе, уређење гледалишта преко пута Дома културе и можда, две најзначајније сугестије.. ревитализација јаза, чак отварање новог тока и, обавезно, да се Тешњар повеже мостом са Кнез Милошевом преко Трга кнегиње Љубице.

Све пројекте Ваљевци ће видети на изложби која се припрема за ДАН АРХИТЕКТУРЕ, 15. децембра, а пре тога биће изложени у оквири завршне манифестације "Век и по наставе архитектуре у Југославији", у Београду. О Архитектури приобаља - Ваљево на Колубари објавиће се и посебна публикација, што најављује да ће Радионица бити трајни додатни облик наставе на факултету. Заслугу за то имају све бројнији студенти архитектуре из Ваљева који су покренули иницијативу за Радионицу и тему у Ваљеву и о Ваљеву.

Љиљана Љиљак

ЧАРШИЈА КАО ПРИГОДАН ДЕКОР

Сваки град има обележја по којима је препознатљив, по којима га гости и пролазници памте, а његови житељи се њима поносе. Стара варош Тешњар, сигурно је на првом месту када је реч о Ваљеву. Нажалост, последњих неколико година може се рећи да Тешњар доживљава црне дане. Препуне баште испред кафића и ресторана, на хиљаде људи, од најмлађих до оних који Тешњар памте сасвим другачијим, само су лепе успомене којих се сетно сећамо.

Неки нови трендови, праве "сеобе" и изласци на нека нова места уобичајени су и у другим срединама, али, за разлику од Ваљева, други своје знаменитости негују и штите. Празан пословни простор у Тешњару пре извесног времена био је права сензација. Данас се скоро свакодневно затвара по неки, мења им се намена, али ефекта нема, јер живот у Тешњару је напросто замро. Већина оних који овде раде у овом тренутку једва саставља крај с крајем и у својим размишљањима ближа је затварању локала и напуштању Тешњара. Незадовољство осећај одбачености и небриге посебно кулминира у време Тешњарских вечери, када се на тренутак сетимо значаја чаршије, али и тада не на прави начин - мишљења су оних који у њој живе и раде.

- Тешњарске вечери јесу свугде, само нису тамо где треба да буду.. у Тешњару! Програми се организују на неким другим местима и, да није галерије "34", пре би се могло рећи да су то ваљевске вечери, каже Иван Прерадовић, власник кафића "32", са чијим је отварањем, пре петнаестак година, и почео ноћни живот у Тешњару.



-О тврдњи да смо помало заборављени говори и чињеница да ниједног од нас који живимо и радимо у Тешњару нема у

Организационом одбору Тешњарских вечери, каже власник познатог ресторана "Интермецо", Душан Павловић.



Саобраћај је већ стари проблем чије би решење у многоме допринело оживљавању Тешњара. То би требало да буде и једини циљ а не појединачне жеље. Тешко је свима удовољити. Тренутним решењем многи нису задовољни јер, како нам рекоше .."Такви смо ми Срби, хоћемо из кола да ускочимо у кафић". Опет, са друге стране, многи су мишљења, староседеоци пре свих, да саобраћај треба затворити, јер ће само на тај начин људи долазити у Тешњар и осећати се безбедно.

Тешко је извагати ко и колико сноси одговорности за постојеће стање у старој вароши. Да ли су то власници кафића и ресторана који су се некако препустили монотонији и сивилу, очекујући помоћ од других а нису осмислили неке нове садржаје који ће привући младе? Да ли су људи који воде град Тешњар ставили мало у запећак..нису га привилеговали иако он то по свом значају заслужује?

Сви ми који радимо и живимо у Тешњару се трудимо да га колико - толико одржимо, али мислим да то није само до нас. Ту треба сви да учествујемо, по - највише општинске власти, јер, ако желимо да Тешњару вратимо стару славу, сви заједно морамо учествовати у томе, речи су Ивана Прерадовића.

Свима би требало да буде драго што Ваљево има више места којима се поноси. Надамо се да ће их бити још, али, не можемо заборавити и једноставно се одрећи онога по чему нас многи једино знају и на чему нам завиде. Зато, вратимо Тешњару стари сјај и улогу коју заслужује. Не дозволимо да буде само део пригодних филмова и патиниран декор у залеђу Тешњарских вечери.

М.Јевтић

МЛАДИЋ СА ТРУБОМ



Раних 60-тих година одасвуд се углавном ајјајајукало по мексикански и укалелелекало по хавајски. Дугокосе "Бубе" из Ливерпула тек су се стидљиво промовисале са радија захваљујући много више него врлим средовечним шахистима Велибору Глигорићу и Николи Караклајићу. У то доба је из Ђиновог сокачета у Тешњару (почетак Бобовчеве улице) сетно одзвањао скоро нестваран звук трубе Душана Ранковића - Дула Ере. Као да је с неба пао у сред блатњаве и цомбаве чаршије, увелико нахерених кућерака. Тешњарске клинце, још опчињене биоскопом, тај младић с трубом сећао је на Кирка Дагласа у истоименом

филму, или злосрећног згољавка Монтија Клифта у "Одавде до вечности".

Осим биоскопа, тада су главне атракције у граду биле игранке. Отуда је и Дуле Ера са "Ваљевским дечацима", одиста још врло младим, био један од идола својих вршњака свирајући у тек отворном Дому културе, у Гимназији, новој Техничкој школи (трагом славног Аце Хавајца), нарочито у старом Дому омладине где су на олајсаном подијуму игранке без престанка утемељили знаменити Каре, Аца Певац или Кока. "Ваљевски дечаци" били су у међувремену добро "потковани" у Музичкој школи, где су се, већ као ветерани музичке секције "Абрашевића" и искуства на турнејама на тракторима по околним селима, Дуле и Јова Маљковић са хармонике приволели труби и саксофону.

Осим што су били момци на гласу, Дулу и његовим другарима, тада средњошколцима, итекако је добро долазио цепарац од свирки, поготово по одласку на студије у Београд. Од своје трубе Тешњарац Дуле је на студијама машинства скоро и живео свирајући чувене игранке на Машинцу, у Клубу медицинара, касније у новом Дому омладине. Са бендовима је доста путовао, читава лета свирао на мору. Тако је од дугогодишњег хобија музика за њега постала професија и судбина. Отишао је "да се врати" 1969. године у Немачку, ради свирки у тада чувеним америчким клубовима, али је музички вагабунд већ 27 година. Прошао је кроз стотине и стотине клубова и дансинг дворана Аустрије, Швајцарске, Холандије, Скандинавије... Последњих година скрасио се у Стокхолму, који воли и сматра једним од најлепших градова на свету..

"Заблуда је код наших људи.." кад неко помене Шведску одмах помисле како шетају бели медведи улицама. А лета су тамо лепа и блага, каткад и врло топла, само кратка. И Швеђани су у ово доба ведри и лепршави, иако иначе, за наш укус и темперамент, превише уздржани и тихи. Недостаје им спонтаности. Наши људи, поготово породични, тамо се на то постепено навикавају, па им наш свет више и не недостаје. Али, ја се скоро сваког лета враћам у Ваљево. Остајем све дуже, уживајући у близкости са сестром Драгицом и старим другарима. Ево ме и читавог овог лета. Упркос кризи, Ваљево се још добро држи, рекао бих да нема разлога за претерану бригу о будућности. И мој Тешњар је леп, истина мало опустео у међувремену, али барем мирно спавам у свом Ђуновом сокачету. Моји другари из АБВ 5 сада сјајно свирају цез на Тргу кнегиње Љубице. Радујем се што се таква музика сада свира у граду, уместо некадашњег туђинског завијања".

Упитан да упореди свет у коме живи - развијену Скандинавију и овај из кога је потекао, Душан Ранковић се скоро жустро пита шта је то бити развијен..

-Истина је да у Шведској човек може без већих потешкоћа стећи све благодети савременог живота. Може се имати стан, кућа, кола, чак и бродих... Све то људи тамо имају, осим живота и душе. Богатство живота нашег поднебља и његову душевност, северњаци никад неће моћи ничим да купе.

Зато сам овог лета, док у свом малом, лепом тешњарском дворишту распаљујем роштиљ са старим другарима још увек оним "Ваљевским дечацима" у души, све чешће при помисли да је време да се вратим. Шта ћу више тамо? Досадно ми је. Овде је лепше. Идемо на Градац - има пастрмке, каже Даре!

Љ. Кецојевић

...КОМИСИОНА више нема у Кнез Милошевој. На броју 39 уређује се локал за неку другу робу. А требало је само воље, пар замаха крпом, да заблистају чудни и лепои орнаменти на улазним вратима и плочица са натписом "Браварска радња МИЛОРАДА МАРКОВИЋА". Урадио је у месингу и чудан заштитни знак радње, лице строгог погледа које ваљда упозорава и оне у радњи и оне који у њу долазе. Можда је мајстор Марковић аутор и фирме на врху фасаде на којој пише "Ј и Ј - основано 1889", златном бојом изнад два лепа и велика излога која су преживела све могуће помодности и реконструкције.



М. Митровић

...Овог лета иде се и у ЗИПУ, кафић Драгана Благојевића. Памти се по амбициозно уређеном ентеријеру, великом кружном шанку а обавезно се примећују велики прозори који се, како и приличи нашим врелим летима, скидају. Па сте и унутра и вани.

Кафић до кафића, са обе стране, један за другим, са својим бојама сунцобрана, дезенима са столњаке и столице...И тако од Сата трговачке улице све до излаза на Јадар. Скоро до краја на коме вам се деси са леве стране, прва пекарска радња улице, Пекара РАШЕВИЋ. Да не поверујете! Желимо јој дуг живот, сталне муштерије за хлеб, пециво, бурек и погачице. Да опстане.

...Нису заштитари баш тако "строги". Тражећи решење како да се породична зграда отвори са локалима на улицу, предложили су власницима лепог грађанског здања богато украшене фасаде, да цео средњи део отворе у лучни излог изнад кога би остала орнаментика пређашњег прозора. И тако, приводи се крају уређење три локала, два бочна и средњи велики, са необичним лепим улазом

и излогом. Ирена Ковач Андрић, архитекта из Завода за заштиту, каже да је имала лепу сарадњу са породицом Јовановић,



М. ПЕТРОВИЋ

власницима зграде у Кнез Милошевој 44. А ту зграду до сада смо памтили по великој и моћној зиданој капији и вратима на којима су стилизовани војници -стражари, са пушкама

...Тешњарски изгледа улаз, (засечен према искошеном зиду суседне капије), у локал Томића на броју 31 у Бирчаниновој улици.Кад уђете, заправо сиђете степеницама, онда као да сте у неком другом овом времену. Тако је то ускладила са станом на спрату Валентина Радивојевић из завода за заштиту. Шта ће у том, овог лета завршеном, објекту и локалу бити, не зна ни Раде Томић, домаћин .Од магацина некада богатих и чувених Ђиноваца, до седишта Боксерског клуба из шездесетих, до ових несигурних времена за било какве послове, приче се тек наслуђују.



М. ПЕТРОВИЋ

...Најлепша вест за овог ГЛАСОНОШУ.. Кућа Пиргића, Момчила, ипак стигла до под кров. Зацрвенео се над двоспратним некад најлепшим магацином с почетка века, који су наследници решили пред инфлацију и друге невоље распада државе, да реконструишу. Три године стајала је прва плоча, ништа није наговештавало да ће се од ње маћи и онда - кренуло је! Са срећом.

Љ.Љ.

Ваљево ОД



...Оно што се уређује на углу Синђелићеве и Карађорђевог улице неће бити чесма, већ фонтана. Ваљевац Аца Миловановић, након завршене изградње повећег пословног центра са сачуваном фасадом (према Карађорђевој) некадашње породичне зграде, не жали ни пара ни времена да уреди и простор према главном улазу, поред цвећарнице Ђебића. У сарадњи са Миодрагом Кићом Лаловићем и Небојшом Анићем, хортикултуристима, довршавају прилазе, рунделу за цвеће и наравно само место где ће се вода распрскати и сливати у слаповима. Фонтана ће вероватно прорадити за дане тешњарског фестивала.

ДО вечери

Фотографије Верољуба Појовића

...За ГЛАСОНОШУ ексклузивно..Изложба цвећа, једна од најлепших манифестација септембарских свечаности, биће дуж улице Жикице Јовановић, од Карађорђевог до Пантићеве. На травњацима где су до овог лета расли платани (које су морали да посеку, јер су нередовно неговани и поткресивани угрозили и темеље кућа) расадници из целе земље приказаће најбоље што узгајају.



Део тог садног материјала остаће за улицу од Пантићеве према Централној пијаци, јер, та мала градска улица повезује центар са улазном капијом Градске тржнице и пијаце. У пањевима, високо засеченим и издубљеним, биће места за пузавице и шибља, а дуж целе улице засадиће се јоргован. Миодраг Кића Лаловић каже да ће то бити први пример уличног парка, па би се због јоргована улица могла назвати улицом јоргована.



Удар на руду

Међу ловцима, па и Ваљевским, има доста таквих, који, за тили час, умеју да скроје пригодну песмицу у стиховима обележавајући неки истакнути догађај. Те песмице су, обично у десетерцу јер тај стил највише лежи нашим људима. А садржај је често подсмешљив.

Један од тих стихотвораца, Бранко Атанцковић, натурализован Ваљевац, родом из Житорађу, нашао се у групи ловаца осумњичених да се не придржавају ловачких прописа. Уствари, приписиван им је, без сигурних доказа, неки криволов на срне.

Ондашњи председник друштва, чика Стева Лукић, немајући другог избора, одлучи да, више онако, пријатељски и незванично, опомене те ловце на ред.

Прилика за то му се указала при сусрету са њима у кафани "Мали Париз", тачније у посебним просторијама иза кафане.

Онај стихотворац, Бранко, као одговор на ту усмену опомену, зачас склепа подужу песму која описује тобожњи или стварни криволов те групе на срне.

Стева Лукић је то саслушао са осмехом а кад песник заврши свој исказ и упита Стеву, како му се допало, овај рече ..

"Цела група удари на руду,
дадоше их дисциплинском суду".

Б.Ј.



РЕГАТА 1

За регату! За регату! За регату!
У суботу тачно у подне
Од летње позорнице
Узводно и низ воду
Велика фрка
Колубарска регата, први пут
За Колубару! Живели!
8. април 95

РЕГАТА 2

Одисеја столећа
Већ овог пролећа
Од Ваљева до Лајковца
Чамцем низ Колубару
Да Колубара буде пловна
А не половна
За добру воду!
21. март 96.

ИСТОРИЈА ДРЕВНОГ ВАЉЕВА

Божин Јаневски..”Од античке Балбе до Валве”, издавач ”Колубра”, Ваљево, 1996.

Недавно је објављена , а затим у ваљевској гимназији и промовисана изазовна историјска студија Божина Јаневског ”Од античке Балбе до Валве”. Свестан чињенице да је историја Ваљева у науци била не само минимизирана, већ често у многим својим сегментима погрешно описана, писац ове књиге је мултидисциплинарним приступом направио дубок продор у његову протонијорију, нудећи нове доказе против редуковане и намерно сведене његове историје на ”турски период” од 1393-1996. године. И, док се Јевреји и њихова национална држава с поносом припремају да прославе вишемиленијумско постојање Светог града - Јерусалима, за то време локални опоненти замерају Јаневском што је датовање Ваљева из 1393. године померио за скоро осам векова у дубину прошлости, у 597. годину. Али, шта очекивати од локалних епигона кад наша официјелна историјска наука, за разлику од енглеских историчара који аутохтоност Словена, односно Срба ситуирају у четврти век нове ере, долазак Словена и присутност Срба на овим балканским просторима везују за шести, односно седми век по Христу.

Студија Јаневског није аксиоматично затворена, јер сам аутор не тежи дефинитивним судовима. Он често подстиче читаоца на другачији начин размишљања, а иза неких својих тврдњи и теза оставља довољно простора за нове доказе и супротна тумачења. Зато је прворазредни задатак писца књиге да читаоцима, у неком од наредних издања, за неке недовољно убедљиве тврдње приложи чврсте доказе и понуди богатију литературу.

Ова књига, која, иначе, представља пионирски рад и драгоценост за српску историографију према мишљењу Предрага Драгића Кијука - писца минуциозног поговора ”враћа достојанство историјској публицистици па тако и историографији, којој је начело истраживачке истине важније од начела стерилног саображавања постојећим законитостима”. Несумњив је допринос ове студије решењу проблема историјског вакума о Ваљеву од шестог до краја четрнаестог века. У том контексту, неопходно је истаћи и то да је аутор списка, користећи се методом класичне филолошке анализе а полазећи, при томе, од почетног назива Балба доказао очуваност континуитета имена, што нас наводи на логичан закључак да је ”постојало мање насеље као носилац те традиције”!

Пошто је узео за главно полазиште кастел Балба, Јаневски је проблем вишевековне историје Ваљева решавао аналитичким поступком узимајући у разматрање историјске изворе, истраживачка достигнућа археологије и етнологије, резултате етимолошких тумачења свих мањих или већих локалитета у околини Ваљева, као и драгоцен картографски материјал презентирани на крају књиге, што интегрално рукопису даје прворазредни значај.

О студији су свој позитивни суд изrekli угледни рецензенти. др Реља Новаковић, др Марко Вишић и Предраг Драгић Кијук, као и бројни квалификовани консултанти. Зато ову драгоцену и прегледну књигу, са изванредним слогом и завидним ликовним решењима, топло препоручујем читаоцима.

Драган Ј. Појовић

ТРАДИЦИОНАЛНИ ИЗБОР НАЈБОЉЕ РАКИЈЕ; пријава до 22. августа у Туристичкој организацији Ваљево. Проте Матеје 1/1 тел. 221-138. Жирирање 23. августа у 11 сати у хотелу Гранд. Војводин салон. Председник жирија проф. др Радослав Пауновић. Спонзор награда..

1. награда СРБИЈАНКА Ваљево
2. награда АГРОБАНКА Ваљево
3. награда ЋЕБИЋ Ваљево

НАЈЛЕПШИ ИЗЛОГ - обилазак бутика и радњи током трајања Тешњарских вечери. Председник жирија дип. арх Душан Арсенић.

Проглашавање најлепшег на завршној вечери 25. августа.

НАЈУКУСНИЈЕ ПОСЛАСТИЦЕ И ПЕЦИВА

- обилазак посластичарница и пекара током трајања вечери. Председник жирија Милена Радосављевић, посластичар. Најлепше торте делиће се деци на Дечје вече 21. августа. Додела награде 25. августа.

ЕКОЛОШКА НАГРАДА ЗА 96. годину - додељује Туристичка организација Ваљево. Уручење 25. августа.

Песма

Хвалиле се Ваљевке девојке
од Ваљева лејшег села нема,
авлије су лозом искићене,
кајије су жицом исиљене,
улице су њлочом њаиљосане,
магазе су њуне разне хране,
сваког јуијра чује се њемане
циге Борка, све од зоре ране
разлеже се њесма на све сѣране

(запишао њочейком овог века
Боџољуб М. Милошевић,
Прошњојереј Сѣаврофор)



Милош Табић-Томас

ВОДЕНИЦА КОЈА ЈЕ ПРОМЕНИЛА РЕКУ

Тамо на искрају или баш на почетку Тешњара, где је Колубара ширила корито и ударала у дрвени мост, била је смештена Иловачића воденица. Једина воденица Тешњара. Јаз од ње нишао је од млина мало више, у правцу Видрачке стене или малог Павиљона, и доле, где је Колубара била за час заустављена Циганском браном и после дубоким јазом који је пратио пут. Пут прашњав и бео, кривудава. Зелени јаз и река текли су заједно све до млина, Јадра и воденице. Колубара је код моста правила вир. Прашњави пут забатао се у дрвени мост, прелазио у коцку. А јаз, пошто уђе у ојажени камени оков, зачас заустављен коритима, уставом, са висине је падао на витло, окрећући камен Иловачића воденице. Сакривена зовом, купином и жаром, охлађена Колубара је млела жито. После су, најпре, дошли силоси, па струја, нов пут... Па је вода провалила и однела брану, па је пресахао јаз и воденица стајала као што зна да стоји воденички камен кад нема воде.

И Колубара је почела да копни. Добила кејове, почела да се дави. Сама од себе, или је то човек негде пио воду. Свеједно, вода до чланка и воденица је почела да се криви, па је клекла, кров је растао у траву, па су се сува корита сломила, пала. Кров је дошао у висину јаза и пута. И, само место, то место и кров, који вири из корова и навити, људи су звали Иловачића воденица. И као када би неку кућу ставили у воду па је река однела, окрунила, појела, тако воденицу појеле сув јаз. Једноставно иструли без воде.

И онда је воденица пренета, прецртана и доцртана, камен по камен, греда по греда, на Градац. На Малу уставу. И меље жито. Део Тешњара отишао је у Градац - и тако је воденица променила реку.

И долазе људи, помелари, купачи, вода пада окреће точак и меље. Црно и бело. Жито. Иловачића воденица меље, окреће се камен и на витла пада запенушан Градац. Можда док га не окујемо не попијемо зелено и воду. И сада чекеће чекетало. И ко нема где, ил' хоће у воду да гледа, или за пројино брашно да самеле, сврати у Тешњар на Градцу.

А ту, у воденици, тек почиње прича. Јер се ту свако осећа као у својој кући. У њу улази кад ко хоће и исто тако излази. Па су помелар и докони намерник и рибар и залутали шетач ту домаћин и гост. И воденичар је исто то. Домаћин и гост. Ваљда што испод вода стално тече и пролази, па све на исто дође и није важно. Важно је да се жито меље, у воденици окреће точак. А врата ... врата увек остану отворена. И она ради.

А чича Радован је узимао пет одсто ујма. А то је било колико да се купи соли, да се посולי врућ кромпир, купи гаса, осветле зидови собе, за мало шећера... И све се трошило у њој, и све се окретало, вртело у ритму природе и воде. Као што на точак из коша пада зрно по зрно, а доле пада увек исти бели прах. Па кад се накупи, почне да пресипа, носи се неком, негде тамо где треба. Повеже се у џакове да неко нешто умеси, погачу, чесницу, колач, и хлеб. Баш као што је сadio, сејао и ко што су падале кише и грејало сунце, дувао ветар, ил' владао мир. Смењивали се дан и ноћ, јутра и залазак. Све исто.. у зрну, воденици, у брашну и колачу...

На картону, на ексер накачено, укриво написано.. "Ујам пет одсто!" Па неко оком почне да мери џакове. Искрене главу и мери жито. Погледом



Стојан Пајић, Иловачића воденица на Колубари (оливка, 1983.)

тражи вагу, а ње нема. Него оком, шаком или сам сипаш у одложени зарозан џак. И све буде тачно. Метн'о не метн'о... Прес'о ил' умањio што ти се чини много... Изнад врата стоји. А ти, како хоћеш.. уђи, изађи, причај, ћути, седи, стој... Ту си домаћин и гост. Те све испадне к'о да дајеш и узимаш себи.

Ал' ипак, има увек неко да нешто мери, загледа, пита и виче, као што сви ту вичу, јел' вода и хук и камен на то терају. Али зна се све добро. И шта се и што се пита. И гледа. И виче. Јер, жита има колико има.

А то што се онај понаша к'о гост, то њему самом тако се 'оће. Јер, ако се ту, код каменог точака и жрвња не осећа на свом - домаћин, мора због отежалих џакова дуже да тражи кућу. Али и ту, сигурно, поново мери, загледа, пита и виче. А пошто ту нема воде и њене хуке, сви добро чују и виде.

И, сто других вода... Све у воденици коју је напустио Тешњар. И она отишла на другу реку.

Дарко Марјановић

Има градова које је подигла људска рука, а занемаривала људска намера, али се они кроз историју, али се они нису тек тако дали пред временом пристајући на сопствени нестанак стиче се утисак да их ништа не може сравнити у сопственој историји нити да имају потребе за неким својим Шлиманима. Они упорно, кроз времена, исијавају неким својим енергијама, предодређени да буду то што јесу па макар (на крају овог другог миленијума по Христу) били и мањи, пре свега по значају, од својих некадашњих и хиљадугодишње старих идеја које су понели у својим темељима. Један од таквих данашњих и садашњих примера је раносредњовековни франачки град Ахен. Био је главни град Светог римског царства под Карлом Великим кога је, Папа Лав.2. крунисао 800. године за цара. На његовој периферији, недалеко од њега речено прецизније, налази се Брисел главни град Европске заједнице. Ондашњи простор Свет. Рим. царства поклопио се са данашњом Европском заједницом, а углавном све (или скоро све) народе са простора тог царства такође данас Брисел представља пред планетом! Да ли је Брисел енергетски вампир, постоје људи који, ма и на час око вас, изазивају свакакав замор, то су енергетски вампири, делују на ментални, психолошки, емотивни, и ко зна какав још људски склоп... Да ли је, својевремено, Ахен "отекао" у неку од



Влада Милић, архитекта, Тешњарска визија 96.

околичних франачких селендри окружених палисадама, у прво до себе мало веће, трговиште које је имало простора којег је могло несметано да "гута" и са кога је могло да се храни и које се звало Брисел? Па ипак, ко је ту коме на периферији? Ахен је (по документима који припадају овој најмлађој хришћанској цивилизацији) стар више од 1200 година, према њему Брисел је, онакав какав је данас, од јуче! Али Брисел је од (свих градова европских) град-вампира. Он је "сисавац".. колико ли је само градова и вароши, за задњих двеста година, усисао у себе? Али, Ахен је одолео, а могао је и он да буде стара Четврт, град-музеј, шта је Сентандреја поред Будимпеште? Праг Рудолфа 2? Краков код Пољака? Данас, у постмодерној Европи све је више градова-музеја, за Ахен још нисмо чули да га конзервирају. За својих 1200 година постојања Ахен је, ко зна? Колико имао "сисаваца" око себе - а најгоре по њега лежи у чињеници што протестански дух, који лежи у Атланској цивилизацији, највише, и тренутно, одговара Бриселу, који ће се "гојити" и ширити када се дефинитивно уједини Европа под једном монетом, једним датумом Пасхе и једном владином канцеларијом - све дотле Ахен има шансе, чувају га духови франачких краљева. Уосталом, Брисел и нико ко управља у њему нема намеру да прогласи ново Свето рим. царство...

**ФЕСТИВАЛСКИ ОДБОР ДЕСЕТИХ
ЈУБИЛАРНИХ "ТЕШЊАРСКИХ ВЕЧЕРИ"
ЗАХВАЉУЈЕ ОНИМА КОЈИ СУ ПОМОГЛИ
РЕАЛИЗАЦИЈУ ФЕСТИВАЛА**

**ЗЛАТНИ ПОКРОВИТЕЉ..
СКУПШТИНА ОПШТИНЕ ВАЉЕВО**

**СРЕБРНИ ПОКРОВИТЕЉИ..
ВАЉЕВСКА ПИВАРА
ВУЈИЋ ВАЉЕВО
ДП "КОНТАКТ - ВАЉЕВО"**

**ПОКРОВИТЕЉИ..
МП ДП "15. СЕПТЕМБАР" ВАЉЕВО
АГРОБАНКА БЕОГРАД филијала Ваљево
АБЦ ТЕСТ шкода аутомобили
ФЕРУМ
ФВ "ГРАДАЦ"
АНГРОСИРОВИНА
ЗАНУС
ШТАМПАРИЈА "АЛИМПИЋ"
ЖИ-НА-СА трговина**

ШТАМПАРИЈА "ГРАФ"

10e ТЕШЊАРСКЕ ВЕЧЕРИ

16 - 25u АВГУСТ 1996e

ПЕТАК, 16. август

- 20.00 Галерија Народног музеја
НАКИТ И ТЕКСТИЛНЕ РУКОВОРИНЕ КОСОВА И МЕТОХИЈЕ
Изложба Народног музеја - Приштина
- 20.30 Галерија "34"
СЛИКЕ, ГРАФИКЕ И ЦРТЕЖИ
Изложба мр Томислава Трифуновића, сликара и графичара из Приштине
- 21.00 Летња позорница (Сала Дома културе)
ЛЕТЊИ КОНЦЕРТ БОРЕ ДУГИЋА И НАРОДНОГ ОРКЕСТРА РТС
- 23.00 Трг Книгњие Љубице (Сала Дома културе)
Синиша Ковачевић: "СРПСКА ДРАМА"; режија: Небојша Брадић
Представа Народног позоришта - Приштина

СУБОТА, 17. август

- 12.00 Сала Скупштине општине Ваљево
СУСРЕТ ПРИВРЕДНИКА ПРИШТИНЕ И ВАЉЕВА
- 21.00 Летња позорница (Сала Дома културе)
КОНЦЕРТ АНСАМБЛА "ВЕНАЦ" - ПРИШТИНА
- 22.22 Трг Книгњие Љубице (Галерија "34")
ПОЕТСКО ВЕЧЕ СА Даришком Јеврић, Слободаном Костићем, Радославом Златановићем, Радославом Стојановићем, Пером Стефановићем, Ратком Поповићем и Милорадом Илићем

НЕДЕЉА, 18. август

- 21.00 Летња позорница (Хол Дома културе)
РОК КОНЦЕРТ ГРУПЕ "СМАК"
И ВИС "ДОЛАР" ВАЉЕВО
- 22.22 Галерија "34"
ПРОМОЦИЈА МАГАЗИНА "ДУГА"
Гост: Илија Рапајић, главни и одговорни уредник
- 22.30 Трг Книгњие Љубице
"АУ, ШТО ЈЕ ШКОЛА ЗГАДНА"; Текстови и режија: Бошко Милосављевић, Жељко Митровић
Сцена младих "ОСА"

ПОНЕДЕЉАК, 19. август

- 21.00 Летња позорница
КОНЦЕРТ ФОЛКЛОРНОГ АНСАМБЛА "АБРАШЕВИЋ" - ВАЉЕВО
- 22.22 Галерија "34"
ВЕЧЕ САТИРЕ
Београдски афористичарски круг
- 23.00 Трг Книгњие Љубице ("Централ клуб")
Милослав Вуковић: "МИЛОШ ВЕЛИКИ - КЊАЗ СРПСКИ"
Игра: Миша Јанкевић

УТОРАК, 20. август

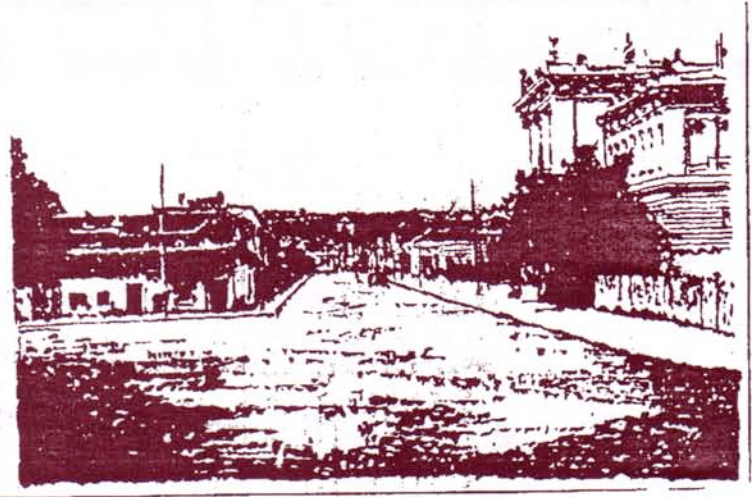
- 21.00 Летња позорница
ДАМЕ ПЕВАЈУ ЦЕЗ
Тања Јовићевић, Светлана Славковић и САЛСА БЕНД Јове Маљковића
МОДНА РЕВИЈА
МК "Узор" и ваљевски буџини: избор модела: Бранка Шиничакић - Обрадовић
- 22.22 Галерија "34"
ПРОМОЦИЈА ЧАСОПИСА "У Л А З Н И Ц А" - Зрењанин
- 23.00 Трг Книгњие Љубице
"УБИ МЕ ПРЕЈАКА РЕЧ"; Адаптација и режија: Момир Лукић
Театар "ОД НУЛЕ" - Београд

ФЕСТИВАЛСКИ ОДБОР

МИЛОМИР МИЛОШЕВИЋ, председник
ДАНА ПРОДАНОВИЋ, секретар

ЧЛАНОВИ ОДБОРА

ДРАГАН ЈЕРЕМИЋ
БРАНКО ЛУКИЋ
ГОЈКО ЦЕРОВИЋ
МИХАИЛО МИХАИЛОВИЋ
БОРИВОЈ ПАНТИЋ
ОСТОЈА ПРОДАНОВИЋ
ЉУБОМИР МУШИЋ
ЗОРИЦА СТОЈНИЋ
СЛАВИЦА РАКИЋ



А.М.Митровић

СРЕДА, 21. август

- 20.00 Летња позорница (Галерија "34")
ДЕЧЈИ ПРОГРАМ
Гости: Дечји фолклорни ансамбл "ВЈЕНОК" Кисач и Ненад Ненадовић, глумци
- 22.22 Трг Книгњие Љубице
ПРОМОЦИЈА КЊИГЕ "СПОМЕНИЦА ЉУБЕ П. НЕНАДОВИЋА"
Аутори: Валибор Берко Савић и Љубислав Анђић

ЧЕТВРТАК, 22. август

- 21.00 Летња позорница (Сала Ваљевске гимназије)
КОНЦЕРТ АНСАМБЛА "MUSICA ANTIQUA"
И МЕШОВИТОГ ОМЛАДИНСКОГ ХОРА "АБРАШЕВИЋ"
- 22.22 Галерија "34"
ТРИБИНА "ГОСПОДАРИ СВЕТСКОГ ЈАВНОГ МЊЕЊА"
Др Милозуб Радојевић
- 23.00 Трг Книгњие Љубице (Сала Ваљевске гимназије)
ПЕСНИЧКО ВЕЧЕ

ПЕТАК, 23. август

- 21.00 Летња позорница
КОНЦЕРТ СТАРИХ ГРАДСКИХ ПЕСАМА И ИГАРА
КУД "АБРАШЕВИЋ" Ваљево
- 22.22 Галерија "34"
ПРОМОЦИЈА ЧАСОПИСА "П Р О Ф И Л"
Гости: Душка Јованић, уредник
- 23.00 Трг Книгњие Љубице ("Централ клуб")
"ЈАЛТА 2"
Представа позоришта "САРД" - Ниш

СУБОТА, 24. август

- 21.00 Летња позорница (Сала Дома културе)
ЗАЈЕДНИЧКИ КОНЦЕРТ ГРАДОВА У ГОСТИМА
Суботина, Ужиче, Кикинда, Крагујевац, Вршац, Зрењанин, Врање и Шабац
- 22.22 Галерија "34"
ВАЉЕВСКИ РАДИО О СТАРОМ ВАЉЕВУ
- 23.00 Трг Книгњие Љубице
Бранислав Нушић: "СУМЊИВО ЛИЦЕ"; Режија: Ненад Бојић
Представа АП "АБРАШЕВИЋ" - Ваљево

НЕДЕЉА, 25. август

- 21.00 Летња позорница (Сала Дома културе)
КОНЦЕРТ ЕВЕРГРИН МУЗИКЕ
"АБРАШЕВИЋ" - Ваљево
ДОДЕЛА НАГРАДА И ПРИЗНАЊА

Љубавни животи Тешњара

Ово је веома тешка тема за писање, јер има живих актера љубавних згода, а ако су помрли неки од њих, живи су потомци, синови, кћерке, унуци, а неки имају и праунуке. Према томе, тешко је одабрати неки случај, а да то не изазове неке незгодне ситуације..

Почињемо, а шта ће се коме допасти, а коме неће, видећемо, али мислимо да неће бити тужби суду, мржње, клевета и оговарања писца ових редова, одавнашњег хроничара, пре свега, Тешњара, као најстаријег краја Ваљево, где су, по природи ствари, и почеле прве љубавне сцене, авантуре, јади и друге пратеће појаве...

Дошла једна група "Белгијанаца" у Ваљево, одмах после ослобођења. То су наши људи, већином Личани, радили годинама и деценијама у Белгији, највише у рудницима, па се на позив наших власти вратили у земљу и неколико њих дошло у Ваљево, где су се запослили као стручни радници у Војно - техничком заводу, који ће касније добити име "Крушик". Један од њих, огроман човек, крупан, кажу да је имао 162 килограма. Јожа Милоложа, добио је стан у Тадића кући, на углу улица Бирчанинове и Милована Глишића. Миран човек, рекло би се, а за кога се, опет, не би рекло?

Једне ноћи враћао се са посла из друге смене, па са једном радницом, која иначе станује у комшилуку, сиђе у корито Колубаре код Парне пекаре, сада је ту "Стрела". Нека деца виде да двоје лежи на обали Колубаре, па распале камењем по њима. Јожа ухвати ону девојку у наручје, пренесе је преко Колубаре и тамо настави започети посао. Ништа се о томе не би знало да један високи општински руководилац није био у истом положају. Развео се од једне жене, а није се још венчао са другом, па, што кажу Швабе, "ледичан", то јест слободног брачног стања, крене с једном младом омладинком низ Колубару. Примети Јожа како носи преко реке ону цуру, и познаде га. Јожа је имао П-1-а карту на коју се добијало највише намирница, али је то њему било мало, па је једног дана долазио у општину, баш код овог функционера. Водио га је лично председник синдикалне подружнице и замолио да му се додели још једна карта П-1 а, пошто ова не подмирује ни пола потреба за храном. Кад га виде, овај општински руководилац у себи помисли, а сутрадан саопшти писцу овог написа.. "Мислио сам се да ли да дам још једну П-1 а карту, па сам му ипак дао, а кад сам оно видео, било ми је жао што му нисам дао још две, па да се храни са три П-1-а карте". После је Јожа имао сталну љубавницу једну дебелу удовицу из Аћевчеве авлије,

(наставити се...)



Милоје Митровић, Хотел ГРАНД, туш

ИЗМЕЂУ ДВА ФЕСТИВАЛА

...На Тргу Кнегиње Љубице омалтерисана је угаона зграда и застакљени излози у приземљу. Тераса на спрату и даље изазива да се и на њој бар нешто деси, па нек буде то само за дане Фестивала.

...Ни крчма Љубовија није одолела, па је, признајемо, лепо уређеном покретном оградом, оградила свој атар. Верујемо најпре због ове зиме започетог, с пролећа настављеног освајања пешачке трговачке улице за саобраћајницу са паркиралиштем на Кнегињиним тргу. И иначе, овог лета, те дрвене покретне ограде и ограднице преплавиле су град.. сваки кафић, ресторан њима омеђава летњу башту. Признајемо, и то је боље од бетонских и сличних жардињера у којима никада није ништа порасло ни процветало.

ТЕШЊАРСКИ ГЛАСОГОВОРА

Издавач
СО Ваљево

Туристичка организација Ваљево

Припрема
Редакција Радио Ваљево

Уредници
Живорад Јанковић
Љиљана Кецојевић

Компјутерска припрема
Александар Ђуровић - Ђура

Тираж 1000

Штампа
Штампарија БОСИС Ваљево

Издаје у дане Тешњарских вечери

